

Časopis dětí ze Základní školy v Bavorovské ulici ve Vodňanech

Stalo se

Vážení čtenáři

Blíku,

*Zima pomalu balí
kufry a Jaro se chys-
tá na svou práci, vy-
tahuje zeleň
zpod zamrzlých luk,
a háji, ptáčky posílá
zpívat pod naše ok-
na a včely na stro-
my. Pěkné jaro.
Jana Vršecká*

- ♦ 13. února proběhla soutěž nejlepších recitátorů školy
- ♦ 7. března žáci osmého ročníku pořádali karneval
- ♦ 7. března byli sedmáci na prezentaci o chovu včel spojené s ochutnávkou medu
- ♦ od 11. března jsme měli jarní prázdniny
- ♦ 22. března proběhne školní kolo matematického klokanu
- ♦ 26. března jedou osmáci na exkurzi do Volyně
- ♦ 29. března naši školu navštíví předškoláci z mateřských škol

Bavorovská 1046

389 01 Vodňany

383 313 411

www.zsgvodnany.cz

- > Doplnovačka
- > Lyžařský kurz
- > Jsem tu bez rodiny
- > Karneval
- > Hudební okénko
- > Komiks
- > Jazykový koutek
- > Napsali jste
- > Sport

Uvnitř tohoto vydání:

S Blikem do jara!

Jaro

Na jaře je velmi krásně,
romantici píšou básně.
Konečně jsou tady zpátky
oblíbené jarní svátky.
A když přijde měsíc lásky,
kluci holčám hladí vlásy.
(napsal bývalý žák Karel Leskovec)

Lyžařský kurz	2
Jsem tu bez rodiny	3
Vysvědčení	4
Kroužek němčiny	5
Doplnovačka	6
Sladovna	7
Rozhovor	8
Rozhovor	9
Recitace	10
Řešení	11
Hudební okénko	12
Sportmánie	13
Komiks	16
Jazykový koutek	17
Redakční rada	18

Lyžařský kurz 7. ročníku

Lyžařský kurz byl nejlepší kurz, který jsem zažil! Byla tam zábava, dobré jídlo a hlavně jsem se naučil lyžovat a baví mě to tolik, že si snad koupím vlastní lyže. První den, když jsme přijeli k hotelu Churáňov, nás rozdělili do tří skupin. Začátečníci, pokročilí a zkušení. Já jsem byl na začátku začátečník, ale rychle jsem se to naučil a přeřadili mě do jiné skupiny, ani nevím, do které, jenom pan učitel řekl, že už můžu jezdit na sjezdovce. A bylo to super. Třetí den jsme dopoledne šli na běžky, ale toho jsem se trochu bál, protože všichni, kdo tam byli, říkali, že je to hrůza. Ale já jsem později zjistil, že je to zábava a docela dost mě to bavilo. Pan učitel Kubelka mě na nich naučil výborně. Ale stejně převládaly sjezdovky. Ten večer jsme šli na večerní lyžování a to byl nejlepší zážitek z celého kurzu, prostě bomba. Ve čtvrtek dopoledne jsme šli na závody v běžkách a celkem mě překvapilo, že jsem to vůbec uběhl, závod měl 2 kilometry. Po obědě jsme měli závod na lyžích a tam jsem se dostal na 4. místo. Byl to pro mě ohromný úspěch vzhledem k tomu, že jsem nikdy v životě na lyžích nestál. Ale stoprocentně vím, že na nich ještě stát budu. Když jsme přišli ze závodů, šli jsme na večeri, která zpočátku zasekl stroj na stavění kuželek byla na výbornou. Potom jsme šli na bowling. Tam se hned, ale opravili to rychle a hráli jsme dál. V pátek byl den odjezdu. Vzbudili nás a hned jsme se museli jít sbalit. Po snídani jsme si šli naposledy zalyžovat, málem mě srazil snowboardista, ale ubrzdl jsem to. Já jsem za celý kurz spadl jenom třikrát, což jsem vůbec nečekal. Celý kurz se mi líbil, velmi bych chtěl poděkovat všem vyučujícím, kteří tam s námi jeli, za trpělivost a jejich pevné nervy. František Petrášek, 7.C

Foto: L. Filip

Jsem tu bez rodiny

Památník Terezín vyhlásil XXV. ročník literární a XXIII. ročník výtvarné soutěže – Memoriálu Hany Greenfieldové se společným tématem Jsem tu bez rodiny. „Motto letošních soutěží Památníku Terezín vyjadřuje situaci mnoha dětí, které ztratily rodiče a snaží se s touto nelehkou situací vyrovnat, navíc v nenormálních podmínkách“, uvádí Pavel Straka, koordinátor memoriálu. Naše škola se do této soutěže zapojila a vy si můžete některé práce přečíst v našem Bliku:

Milý deníčku,

už tě mám skoro rok a dnes ti povím příběh. Můj příběh. Příběh o tom, jak jsem se sem dostal.

Každý den jsem se probouzel doma s rodinou. Tento den začal stejně. Má maminka udělala snídani a všichni jsme se sešli u stolu. Bydlíme na kraji města, hned poblíž lesa. Protože moji prarodiče byli židi, tak jsme se sem schovali. Žilo se nám tam dobře, i u všech ve městě jsme byli vítáni. Bratři s otcem odešli

do práce, takže jsem zůstal doma s maminkou sám.

Najednou se z ničeho nic rozrazily dveře a k nám vstoupili cizí muži. Podle uniforem šlo rozpoznat, že to jsou němečtí vojáci. Něco na nás německy křičeli, načež se maminka tvářila vystrašeně, ale já jsem nerozuměl. Najednou vtrhl do místnosti otec s bratry a začal vojákům něco povídat také německy. Avšak jeden z vojáků vytáhl pistoli z opasku a než někdo z nás stihl zareagovat, vystřelil. Otec se ihned se slabým výkřikem skácel k zemi. Všichni jsme se k němu rozeběhli, ale jeden z těch mužů mě chytnul. Jen tak tak jsem se mu vyvlíknul, avšak na mé tváři se ocitla jeho pěst a poté už mě drželi tři muži a vlekli mě z domu. „Mami! Mami!“ křičel jsem, ale marně. Než mi vnitřek domu zmizel z dohledu, stále jsem se díval do matčiných uslzených a zlomených očí.

Zavázali mi ruce a narvali mě do jejich auta. Vedle mě seděl kluk ze sousedního města. Byl asi tak stejně starý jako já, ne-li mlad-

ší. Celou cestu na nás pořád jeden z vojáků mířil zbraní. Jakmile auto zastavilo, hrubě nás vytáhli ven. Vedli nás k vlaku, kam už ostatní vojáci nakládali jiné děti. Naložili nás také do vagonu a po chvíli se vlak rozjel. Když po docela dlouhé době zastavil a otevřely se dveře, naše oči spatřily tábor.

Mé jméno je Josef Sunnyler. Je mi 13 let a jsem už skoro rok v táboře. Koncentračním táboře. Jsem tu sám, bez rodiny, jako ostatní děti na tomhle prokletém místě. Dnes jdeme do sprch, do těch, ze kterých už žádné dítě nevyšlo živé.

Proto se s tebou a celým světem loučím, protože je tohle nejspíš můj poslední zápis.

Adéla, 9. D

Limerik

Byl jeden dědeček z Netolic
Každý den nadával z plných plic
Souseda šťval velice
Poslal dědečka do Kostnice
Ten upálený dědeček z Netolic.

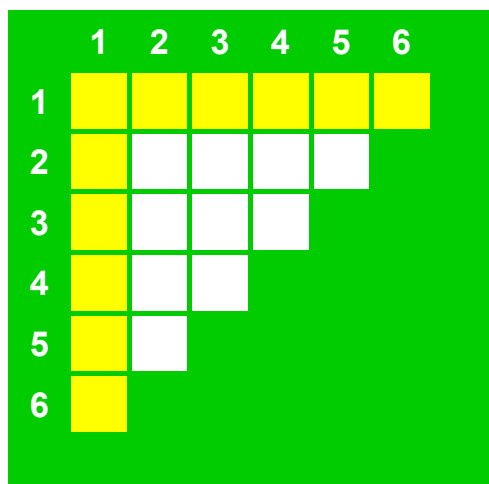
Vojta, 9.D

První vysvědčení našich prvňáčků

Foto: D. Blažková

Tajenky roháčků ukrývají názvy jarních květín

1. TAJENKA roháčku č. 1

2. prací prášek
3. hazard
4. ceknutí
5. římskými čísly 49
6. předložka (7. pád)

Kroužek němčiny

Ve školním roce 2018/2019 byl v základní škole v Bavorovské ulici otevřen kroužek německého jazyka pro žáky 2. stupně. Kroužek se koná každou středu od 13:45 do 14:45 a navštěvují ho žáci z obou základních škol. Kroužek probíhá v rámci projektu Jazykového kompetenčního centra pro němčinu a češtinu pod zášti-

tou Goethe Centra Jihočeské univerzity.

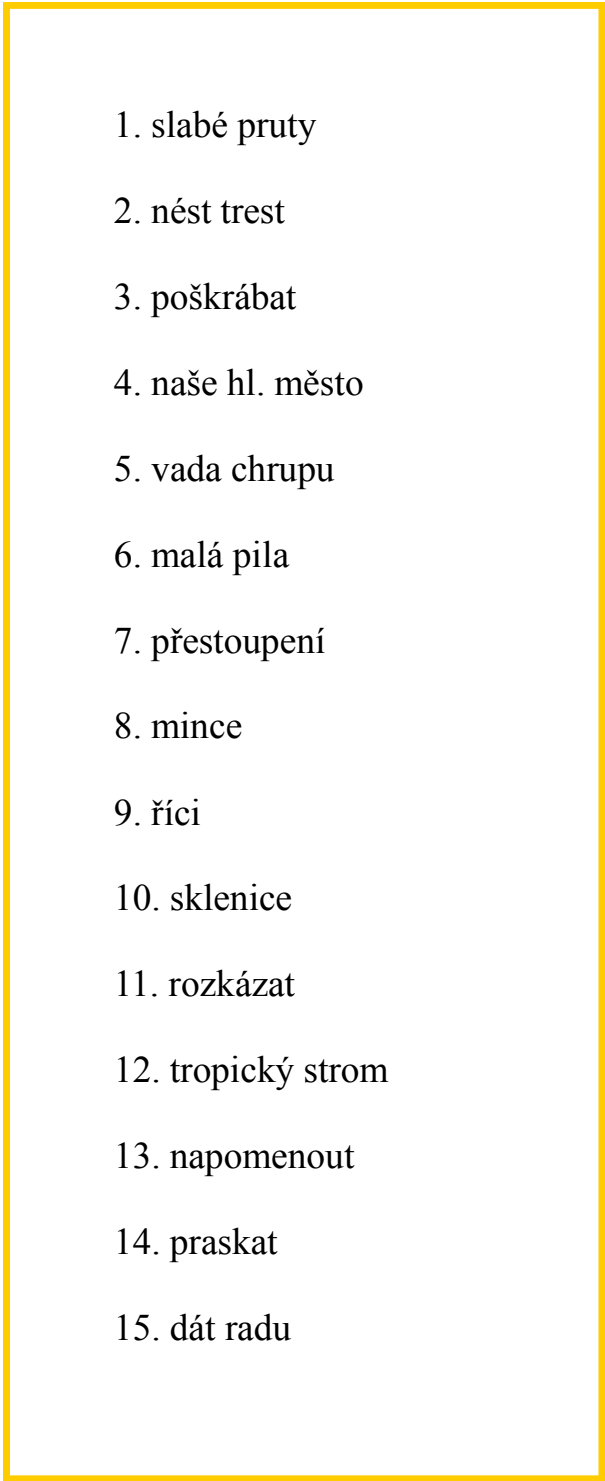
Celý program je pro zapojené žáky zdarma. Cílem je podpora výuky německého jazyka, zlepšování dorozumění v česko – bavorském příhraničí, seznámení s německými realitami a motivování žáků k další výuce německého jazyka pro své možnosti studia či zaměstnání

v německy mluvících zemích. Žáci mají možnost prakticky použít své jazykové znalosti v komunikaci formou různých her a soutěží během kreativního a inovativního způsobu výuky. Završením budou v květnu dvě jednodenní exkurze společně s partnerskou školou z německého Zwieselu.

Mgr. Radka Sarauerová

Foto: R. Sarauerová

**Pepíček: „Nechci dopadnout jako loni, kdy mi někdo hned s prvním sluncem (viz ta-
jenka)!”**

Sladovna

Co je to Sladovna? Kde ji najdeme?

No, je to otevřený kulturní prostor, kde se pořádají zážitkové výstavy především pro rodiny s dětmi. Nachází se v historickém centru města Písek.

Za snahu a píli v 1. pololetí a za skvělé vysvědčení mohli žáci 1.C a 1.D za odměnu navštívit ve Sladovně výstavu Včela – tajuplný výlet za sluncem. Děti zde zažívaly úl všemi smysly. Zjišťovaly, jak to v úle hučí, voní a jak chutná med. Mohly se věci dotýkat, osahat si je. Vyzkoušely si roli dělnice i trubce.

Nakonec je zavolala i královna, která je poprosila,

aby zabezpečily úl potravou a vším, co je potřeba. Pak se může narodit nová královna a část úlu může vyletět dál za sluncem, za novým životem a včelím společenstvím.

Ve druhé části jsme ve svíčkárně a mýdlárně RODAS

barvili svíčky a vrstvili koupelovou sůl do lahviček.

Moc se nám náš výlet líbil. Šťastní a spokojeni jsme se vraceli plni zážitků do školy.

Za žáky napsala paní učitelka

Jana Kalianková

Rozhovor o listopadu 1989

Zeptali jsme se paní učitelky Dagmar Šmídové:

Co jste dělala v roce 1989?

Byla jsem na mateřské dovolené. Na podzim měl kamarád svatbu, a když jsme šli z té svatby tak jsme mluvili o tom, jestli se někdy někdo z nás dožije změny režimu a usoudili jsme, že asi ne. Pak tu byl ještě koncert Bohemiky a pan Krček říkal, že příště až přijede, bude po změně režimu a že už bude koncert v kostele. Tomu jsme ani náhodou nevěřili. Jinak jsem se samozřejmě věnovala dětem.

Co jste dělala 17. listopadu?

17. listopadu to vůbec nevím. Byl to tady normální obyčejný pátek.

Co si pamatujete z 18. listopadu?

Dostali jsme s manželem úžasnou možnost vyrazit si na naši oblíbenou medvědí stezku. Byl každoroční pochod černého kříže a moji rodiče přijeli, hlídali děti. My jsme vyrazili vlakem do toho Černého kříže spolu

s dalšími lidmi z Vodňan, který jeli na ten pochod. Železničáři pouštěli ve vlaku buď Svobodnou Evropu, nebo hlas Ameriky, a tam právě mluvili o událostech 17. listopadu. O tom pochodu psali asi týden před tím v Mladé frontě, zvali na ten pochod a slibovali dvě možné trasy, a my jsme tu jednu trasu už znali s přechozích let, tak jsme chtěli jít tou druhou trasou. V Černém Kříži jsme vystoupili a vyšli jsme s toho nádraží. Tam se rozdělovala cesta na ty dvě trasy. Malá skupinka lidí chtěli stejnou trasu jako my a najednou vystoupil nějaký pohraničník s křoví se psem a samopalem. Říkal, že tudy jít nesmíme a já jsem říkala, že to psali v Mladé frontě a on na to řekl, že prostě tudy jít nesmíme. Takže jsme se museli vrátit a jít s tou stejnou cestou jakou jsme vždy chodili. Pak už jenom vím, že když jsme přijeli domů tak tam byla návštěva s Prahy. Byli to mladí lidé, ale už to nebyli studenti

a přesto, že byli z Prahy, o 17. listopadu nic nevěděli.“

Co se dělo po 17. listopadu?

Velmi brzo začaly demonstrace, velmi brzo tu začalo být spoustu letáků. Tehdy přijel můj bratr s Písku na návštěvu. Říkal, že tady máme mnohem víc informací než v Písku. Potom se vydal také do Prahy, také pro nějaké letáky, a vím, že moje mamka měla o něj strach. Šli jsme zvonit klíči na náměstí. Bylo to vždycky chvilku. Třeba jednou za den bylo krátké setkání. Hlavně jsme se dívali pořád na televizi od chvíle, kdy už začala informovat pravdivě. 25. listopadu jsme měli sraz z vysoké školy v Budějovicích. Tohoto dne se mělo rozhodovat o tom, jestli bude nasazena armáda proti demonstraci.“

Co jste dělala před a po 17. listopadu?

„Před tím jsem učila jenom rok na učilišti v Písku. Dějepis se učil jenom v první ročníku. Poté jsem byla osm let na mateřské. Po mateřské jsem hledala práci.

Rozhovor o listopadu 1989

Ve Strunkovicích nad Blanicí potřebovali učitelku.“

Jela byste 17. listopadu demonstrovat?

My jak jsme už nebyli studenti, tak jsme o tom vůbec nevěděli. V lednu byl Palachův týden a o tom jsme věděli, ale já jsem měla malé děti, takže mě to vůbec nenapadlo tam jet. Měla jsem kamaráda v Českých Budějovicích, který je na vozíčku. Je to básník, jezdí i na Zeyerovy Vodňany. On jel do Prahy na ten Palachův týden a pak nám to vyprávěl a říkal, že se k němu policie

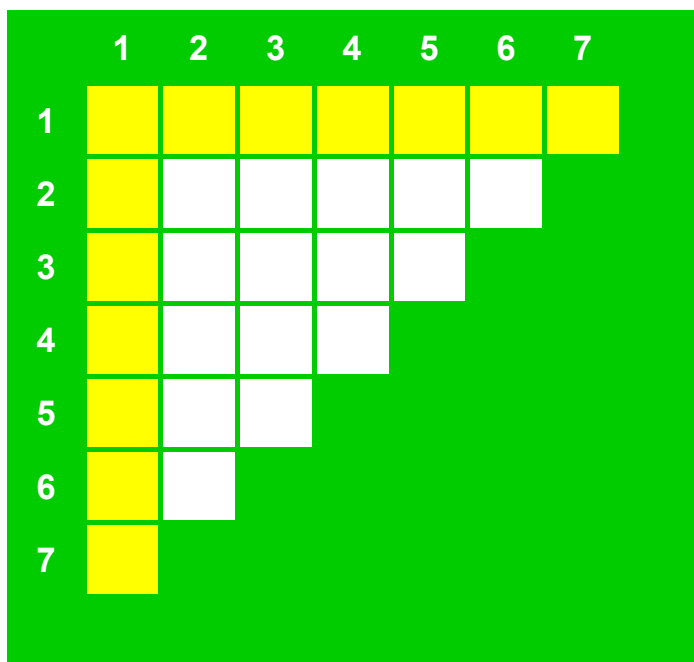
chovala slušně. A i kdybych se měla rozhodnout znova, rozhodně bych tam nejela.“

Co se podle vás změnilo nejvíc?

Nejvíc se změnilo to, že lidi můžou říkat, co si myslí, ale můžou říkat i nepravdy jako dřív. Teď je to prostě jiné. Takže tady v době svobody si myslím, že úkolem člověka je trochu se v tom vyznat. Přehodnotit informace. Zjišťovat si z jiných zdrojů. Tohle se změnilo, dřív to bylo docela jasné, co říkalo, Rudé právo byla nepravda, a co říkala Svobodná Evropa nebo hlas

Ameriky byla pravda. Alespoň pro mě. Změna byla hlavně, že můžeme cestovat. Dřív, když jsem byla na vysoké škole a blížil se konec studia, tak jsem napsala na ministerstvo zahraničí, že bych chtěla učit na nějaké zahraniční škole češtinu. Což v tehdy existovalo například na Balkáně. S ministerstva mi vůbec neodpověděli. Strašně jsem toužila někam jet do ciziny.“

Děkuji Lucka a Míša, 9. C

1. TAJENKA roháčku č. 2

2. zhotovit kováním

3. pít

4. hrdina z pohádky Mrazík

5. šachová remíza

6. dát – d

7. chem. značka dusíku

Přehlídka recitátorů

Přehlídka nejlepších recitátorů našich škol se konala v budově na Bavorovské 13. února. Pro většinu zúčastněných to ale nebyla nešťastná třináctka. Atmosféru uvolnilo už zábavné rozvíčování mluvidel, o něž se postarala hlavní garantka recitace Mgr. Katka Jarolímová. Předtím za pomoci devátáků upravila učebnu hudební výchovy tak, aby účastníci, fanoušci ani porota neseděli v lavicích. Pro hladové a žíznivé připravila občerstvení. Takže tréma jen ta nezbytná, aby vyplavený adrenalin umožnil co nejlepší výkony, a vzhůru do hájemství poezie i hezké prózy, pěkné výslovnosti i zábavy! Publikum bylo skvělé, mnozí recitátoři neodešli ani po vyhlášení výsledků jejich kategorie a stáli se skvělým publikem.

Soutěžilo se v nulté kategorii a v kategoriích I. - IV. Celkem se zúčastnilo 33 dívek a chlapců, které připravovaly paní učitelky Jarolímová, Vavruš-

ková, Kovářová, Rudovská a Nováková. V porotě zasedly laskavé a tolerantní K. Jarolímová, Z. Vavrušková, E. Marková a D. Šmídová.

Nultá kategorie je bez postupu, statečné prvňáčky zastupovali Josef Bělohrádek a Tomáš Zíka. Z I. kategorie postoupili do okresního kola ve Strakonicih Leontýna Bednaříková, Marie Šídlová, Anna Hronková a Matěj Šmíd, z II. kategorie Katka Toncarová, Kateřina Borovková, Eliška Jakubcová a Elen Kiewegová, z III. kategorie Sára Šídlová, Alena Čejková, Erika Zimová a Ema Balunová a ze IV. kategorie Adéla Štefanová.

Kdyby řady postupujících postihly chřipky či potíže s mluvidly, v postupových kategoriích I. – III. budou připraveny i náhradnice Silvie Vojtková, Marie Hanuliaková a Kateřina Hausarová.

Děti dostaly nápadité diplomy, o které se postarali žáci 8. tříd pod vedením Mgr. Zuzany Libičové, a malé dárečky.

Doufám, že nikdo z účastníků do budoucna na recitaci nezanevře. Hodně štěstí v okresním kole a na shledanou příští rok!

D. Šmídová

Foto: E. Marková

Limeriky

Limerik

Byla zlá matička z Libečka
Ta hlídala svého dědečka
Schovala mu jeho boty
Aby nemoh do roboty
Ta zlá matička z Libečka
Natka

Limerik

V lese potůček šumí,
kapradiny ho ovinují.
Na kraji se žába koupá,
šumu potají naslouchá.
Potůček stále šumí.
Vendy

Vyluštění doplňovačky

				?		
1	P	R	O	U	T	K
2		P	Y	K	A	T
3	P	O	D	R	B	A
4		P	R	A	H	A
5	P	Ř	E	D	K	U
6		P	I	L	K	A
7	P	Ř	E	S	T	U
8		P	E	N	Í	Z
9	P	O	V	Ě	D	Ě
10		P	O	H	Á	R
11	P	O	R	U	Č	I
12		P	A	L	M	A
13	P	O	K	Á	R	A
14		P	U	K	A	T
15	P	O	R	A	D	I
						?

Řešení roháčků

	1	2	3	4	5	6
1	N	A	R	C	I	S
2	A	R	I	E	L	
3	R	I	S	K		
4	C	E	K			
5	I	L				
6	S					

	1	2	3	4	5	6
1	K	R	O	K	U	S
2	R	A	D	E	K	
3	O	D	O	L		
4	K	E	L			
5	U	K				
6	S					

	1	2	3	4	5	6	7
1	T	U	L	I	P	Á	N
2	U	K	O	V	A	T	
3	L	O	K	A	T		
4	I	V	A	N			
5	P	A	T				
6	Á	T					
7	N						

Jsem tu bez rodiny

Znal jsem jednoho podivína, který se jen tak toulal po naší vesnici a opakoval stále dokola jednu a tu samou větu: „Mami, jsem doma?“. Když jsem se k němu přiblížil, přestal mluvit, asi se styděl nebo nevím, každopádně jsem ho prostě musel zeptat: „Co jsi zač? Každý den chodíš ve večerních po naší vesnici, celkem mě to znepokojuje.“ Pomalu se na mě otočil a řekl tičným a polomrtvým hlasem: „Omlouvám se... nechtěla jsem... způsobit problémy.“

V tu chvíli mi málem spadla čelist, jelikož se jednalo o dívku. Udělala na mě dojem už jen tím, že se prostě omluvila, proto jsem se rozhodl jí pomoci. „Kde bydlíš?“ zeptal jsem se. Podívala se na mě se slzami v očích a řekla: „Já nemám domov, nemám sebe, nemám nic...“ V tu chvíli mi bylo špatně, nevěděl jsem, co mám dělat, tak jsem jí v klidu nabídl, jestli nechce u mě přespát. Podívala se na mě a pomalu kývla hlavou, ještě k tomu potichu poděkovala. Došli jsme ke mně do

mů a udělal jsem jí čaj a něco k jídlu, když jsem jí to přinesl, pustila se do toho jak zběsilá, jak kdyby minimálně týden nejedla. Když dojedla, ukázal jsem jí sprchu, aby se trochu umyla, protože byla opravdu špinavá. Měl jsem celkem strach, jelikož vypadala, jak kdyby právě utekla z nějakého nápravného zařízení nebo tak něco. Poté, co se vysprchovala, jsem ji zavolał k sobě a snažil jsem se z ní dostat, odkud přišla, proč tu je, proč nemluví a podobně. Na všechny tyto otázky jsem dostal odpověď typu mlčení, už jsem opravdu nevěděl, co s ní. Byla opravdu hluboká noc, tak jsem jí ukázal, kde bude spát. Lehla si a usnula dřív, než bych čekal. Celou noc jsem nemohl usnout, měl jsem strach, že mě udusí nebo tak nějak, že mě prostě zabije. Možná jsem se bál zbytečně, ale bál. Nakonec jsem omylem usnul, byl jsem hodně vyčerpaný. Druhý den ráno jsem se vzbudil u postele, kde spala, ovšem tam nebyla. Běžel jsem do kuchyně, protože jsem tam slyšel

podivné zvuky. Když jsem dorazil do kuchyně, nevěděl jsem svým očím, ona dělala snídani. Jen jsem přistoupil ke stolu, sedl jsem si a řekl jsem: „Ehmm... Dobré ráno.“ Podívala se na mě a řekla: „Vám také.“ Upřímně vypadala o hodně líp, než včera večer. Když jsme společně usedli ke stolu, tak jsem se jí začal vyptávat na stejné otázky jako předtím. Začal jsem nějakou normální otázkou: „Jak se vlastně jmenuješ?“ Podívala se na mě a řekla: „Marie.“ Ovšem jakožto zdvořilý pán jsem se jí také představil: „Já jsem Jirka, těší mě.“

Když jsme se trochu víc sprátelili, tak jsem konečně dostal odpověď na otázku, odkud vlastně přišla, řekla mi, že utekla z jednoho pracovního tábora, popisovala mi všechno, co se tam dělo a jak to tam fungovalo, běhal mi z toho mráz po zádech a nevěděl jsem tomu. Uběhl týden a najednou mi někdo zaklepal na dveře, otevřel jsem je a podíval jsem se, byli to nějakí vojáci a říkali, že hledají jednu holku,

Jsem tu bez rodiny

v tu chvíli mi došlo, že nejspíš holku jsem tu neviděl. Bohužel, vzali do nějakého pracovního tábora. Na vlastní oči jsem zažil jdou po Marii, řekl jsem jim, že Marie byla příliš hlučná a všimli si všechno, co Marie vyprávěla. nevím, o kom to mluví a žádnou jí. Na místě jí hned zastřelili a mě

Dominik, 9.D

Karneval

Z karnevalu jsme měli očíh vidět nadšení a radost. Moc zpočátku poměrně veliké obavy. jsme se těšili. Druhou hodinu jsme Vůbec jsme netušili, jaký kostým si máme připravit, dokonce mohli konečně začít s výzdobou ani jakými hrami bychom měli tělocvičny. Výzdobu tvořily převážně barevné krepové květy, motýlci a fáborky. Myslím, že tělocvična vypadala opravdu moc dobře. Pak jsme si šli vzít na sebe víc než děti, které sem přišly. naše kostýmy. Z druhé osmičky

Karneval se konal ve tvořily maskary hlavně princezny, čtvrtek 7. března a pořádali jsme našel se tam ale i popelář, král a ho my, žáci osmého ročníku. nebo Šebestovás utrženým sluchátkem. V naší třídě jsme měli pouze Ráno jsme se sešli před osmou jednu princeznu, ale zase dvě poli-

cistky, dva opraváře, vojáka, Harryho Pottera, sportovce, školačku a Pata a Mata. No prostě od všeho trochu.

Maškarní ples začal uvedením dvou moderátorek - Eliškou a mnou. Následovala přehlídka masek. Po přehlídce se začalo tancovat. Docela mě to bavilo, ale přeci jen mě už po pár písničkách začaly trochu bolet nohy. Ale ani to mě neodradilo a tančilo se dál.

Po diskotéce následovaly hry, např. Chyť si svého osmáka, slalom nebo přetahovaná. Myslím, že se maškarní ples podařil a mys jsme si ho pravdu užili. Chtěla bych, aby bylo více takových akcí.

Tereza, 8. C

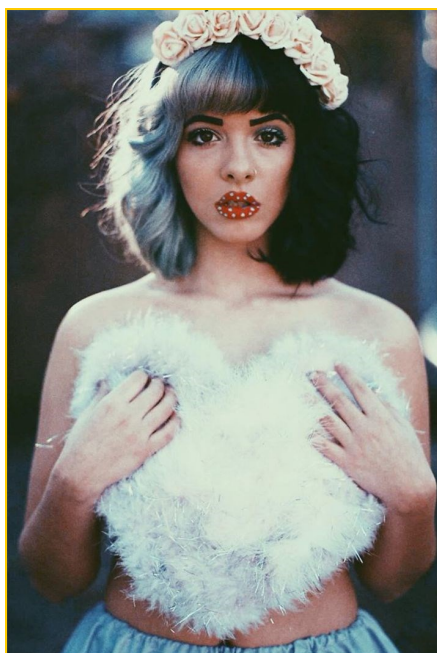

Hudební okénko

Zajímá tě hudba nebo máš nějakého svého oblíbeného interpreta, o kterém by ses chtěl něco dozvědět? Tak to jsi tu správně. Další díl mého hudebního článku je na světě. Tak doufám, že se ti bude líbit...
Melanie Martinez

V tomto díle jsem se rozhodla zaměřit na Melanie. Poslední dobou je totiž poměrně známá, a její písničky slyšel snad každý. Je to americká zpěvačka a textařka, která svým dokonale výstředním stylem upoutala již hodně lidí. Její první píseň nese název Dollhouse. Melanie je pouze 23 let, a na hudební scéně je poměrně krátce, přesto její skladby již několikrát obletěly celý svět. Celým jménem se jmenuje Melanie Adele Martinez. Jakožto spousta slavných zpěváku a zpěvaček, se i ona zúčastnila pěvecké soutěže. Konkrétně „The Voice“, známá i u nás. Soutěž sice nevyhrála, ale dostala se opravdu daleko. Soutěže se zúčastnila roku 2012, a o tři roky později vydala své první al-

bum Cry Baby, se kterým se vydala i na úspěšné turné. Mezi její nejznámější skladby patří: Pacify her
Cry Baby
Mad Hatter

Autor: Vassiapink – Vlastní dílo, CC BY-SA 4.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=47220619>

The Offspring

O této skupině moc lidí neví, i přesto že jejich nejznámější skladby slyšelo lidí opravdu hodně. Skupina pochází z Ameriky, stejně jako většina skupin hrající stejný žánr, neboli žánr rockový a punkrockový.

Skládá se ze čtyř členů, v čele se zpěvákem jménem Dexter Holland. Skupina hraje od roku 1984, ovšem předtím byla známa jako Manic Subsidal. Do povědomí se skupina dostala především díky skupině NOFX, se kterou měli turné, a také po desce Smash, vydané chvíli po turné.

Deska se dostala i do světa a získala hned několik platino- vých ocenění. O několik let, a několik slabších desek později, vydala skupina další velmi úspěšnou desku jménem Rise and Fall, Rage and Grace. Při nahrávání této desky došlo k obměně některých členů. Skupina po této desce odstartovala spoustu velkých koncertů, které hrají a pořádají dodnes. Nejznámější songy jsou:

You're Gonna Go Far, Kid

Why Don't You Get a Job

The Kids Aren't Alright
Natka

Prispěvatelé Wikipedie, The Offspring [online], Wikipedie: Otevřená encyklopedie, c2018, Datum poslední revize 15. 12. 2018, 18:47 UTC, [citováno 13. 03. 2019] <https://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=The_Offspring&oldid=16782142>

Sportmánie

Zajímá tě sport a chceš se o něm něco dozvědět? Tak vítej u mého článku!

V tomto článku si opět rozebereme jedno z nejznámějších bojových umění- taekwondo. Taekwondo je bojové umění, které vzniklo v 30. letech 20. století. I když je to předchůdce taekwonda, ve finále se od sebe hodně liší v technice. Na rozdíl od kung-fu je v tomto sportu přesně daná a popsaná technika.

Toto umění vzniklo v Koreji ve 20. století. Nejprve bylo vytvořeno pro vojenské účely. Poprvé bylo představeno 11. dubna 1955 v jihokorejském hlavním městě, tedy v Soulu. Jméno tohoto sportu se skládá ze tří slov. Tae= všechny pohyby nohou, kwon= všechny techniky rukou a do= cesta bojovníka nebo-li čím vyšší hodnota pásku, tím více by měl být dotčený vy-

rovnanější, vyspělejší. A teď něco málo z historie. Dalo by se říci, že vzniklo ze starokorejského taek-kyonu, což je bojové umění, které vzniklo v 30. letech 20. století. I když je to předchůdce taekwonda, ve finále se od sebe hodně liší v technice. Na rozdíl od kung-fu je v tomto sportu přesně daná a popsaná technika.

Za vznik se dodnes vděčí generálovi Choi Hongi-hi, který vymyslel i jméno. Podle generála Choi by měly být tyto zásady: zdvořilost, čestnost, vytrvalost, sebeovládání a nezdolný duch. Dnes existuje Mezinárodní federace taekwonda, která byla založena 22. března 1966. v Česku

je nejznámější a největší Český svaz taekwondo, vznikl 19. února 1991. Vrcholovou soutěží taekwonda byly letní olympijské hry v Sydney v roce 2000.

Základní disciplíny jsou: sebeobrana, sportovní boj, sestavy, speciální techniky a silové přerážení. Stejně tak, jako ostatní bojová umění, má i taekwondo stupně pokročilosti. Jen je rozdílné tím, že 10. stupeň je nejmenší a 1. stupeň největší.

Podle mého názoru je tento sport o sebeovládání, rychlých reflexech a především o přemýšlení.

Vendy

	1	2	3	4	5	6
1						
2						
3						
4						
5						
6						

1. TAJENKA roháčku č. 3

2. mužské jméno (21. 3.)

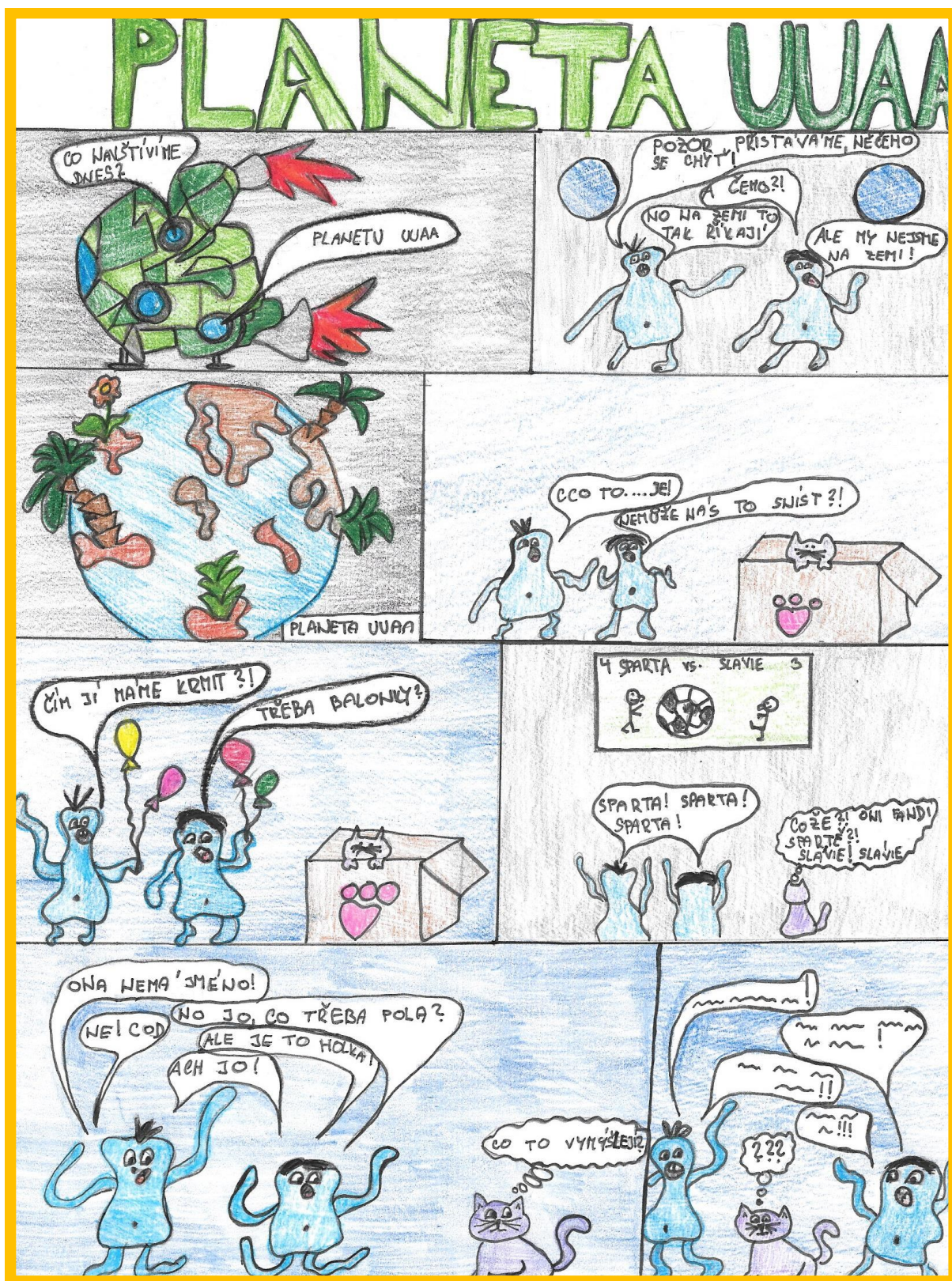
3. název zubní pasty

4. sloní zub

5. zkratka Univerzity Karlovy

6. chemická značka síry

Komiks

Komiks vytvořily Bára Valentová a Linda Novotná

Jazykový koutek

BARBORA VALENTOVÁ CLASS 7C

MY FUTURE

I hope I'll go to university.

Perhaps I will be a teacher.

I think I'll have a big house.

I hope I'll visit Paris.

I'll probably have a cat.

I think I'll buy a car.

Experiences by Michal Šimeš Class 8D

I have seen the Pyramids.

I have driven a go-kart.

I have visited Paris.

I have flown in a balloon.

I have swum in the sea.

I have climbed a mountain.

School rules

At our school we must pay attention.
 We must do our homework.
 We must be quiet in the corridors.
 We must stand up when a teacher comes into the classroom.
 We must arrive at school by quarter to eight.
 We mustn't smoke.
 We mustn't run in the corridors.
 We mustn't use a phone.
 We mustn't shout.
 We mustn't chew chewing gum.

LINDA NOVOTNÁ CLASS 7C

MY FUTURE

I think I'll be a police officer.

I hope I'll buy a lovely dog.

Perhaps I'll live in a big house.

I'll probably go to university.

I hope I'll visit the USA.

I think I'll buy a lot of rabbits.

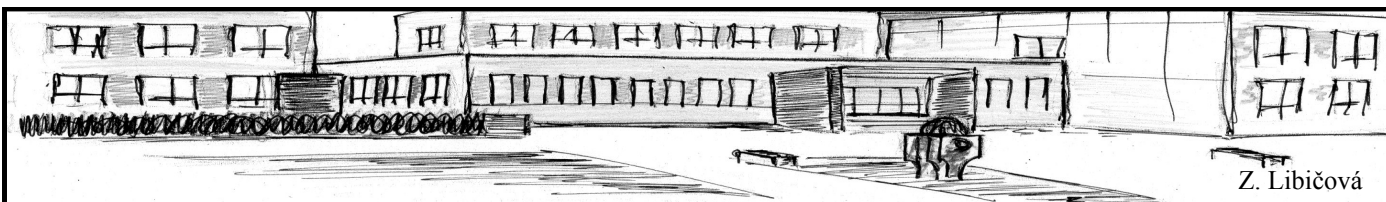
Redakční rada

ZŠG
VODŇANY

Časopis dětí ze Základní školy v Bavorovské a Výstavní ulici
ve Vodňanech

Ročník XIII., Číslo 3

Na vydání tohoto čísla se podíleli:

D. Soukupová, E. Marková,
J. Kalianková, L. Filip, R. Sarau-
erová, A. Štefanová, D. Šmído-
vá, F. Petrášek, D. Bubela,
T. Mrázová, V. Sláma, K. Lesko-
vec

Redakční rada:

Vendula Troblová
Natálie Srnčová
Linda Novotná
Barbora Vaentová
Adéla Drevjáková
Barbora Kellnerová
Gréta Bednářová
Jana Vršecká

Pokud byste chtěli přispět do dalšího
čísla, můžete zaslat své příspěvky na
adresu: ja.vrsecka@seznam.cz.

Toto číslo bylo vydáno za přispění ZŠG
Vodňany, Bavorovská 1046, okr. Strako-
nice v březnu 2019 v počtu 25 vý-
tisků

www.zsgvodnany.cz